

Invalidi in možnost zaposlitve

april, 2011

14. člen Ustave Republike Slovenije določa, da so človekove pravice in temeljne svoboščine zagotovljene vsakomur ne glede na osebne okoliščine. Z dopolnitvijo 14. člena, ki je začela veljati 15. junija 2004, je kot osebna okoliščina navedena tudi invalidnost. Ustava Republike Slovenije s tem izrecno poudarja pravico do enakosti invalidov pred zakonom oziroma da ne sme biti nihče zapostavljen zaradi invalidnosti.

»V Sloveniji so vsakomur zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine, ne glede na narodnost, raso, spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj, invalidnost ali katerokoli drugo osebno okoliščino« (Ustava Republike Slovenije).

Naraščajoča brezposelnost, ki je posledica recesije v zadnjih dveh letih je pokazala svojo plat. Ni izključeno, da se takšno stanje ne bo nadaljevalo še v naslednje leto. Delavec izgubi delo in z izgubo tudi dostojanstvo. Izgubi tudi pravico, ki mu jo daje ustava. Delo zelo težko dobi, ali pa je nezaposljiv. In začne se trnova pot.

Še težja pot pa čaka delavca - **invalida**. Četudi v 14. členu Ustave RS jasno piše, da so mu zagotovljene pravice je realnost drugačna.

Dejstva so, da je ravno v gradbeništvu izgubilo delo v zadnjem letu največ zaposlenih. Gradbeni delavec dela pod težkimi pogoji, s tem pa so povezane tudi bolezni in invalidnost. In ravno ti delavci so na trgu dela nezaposljivi. Zgaranega, invalidnega, ga ne želi sprejeti noben delodajalec.

Iz statistike za brezposelne delavce za leto 2011, da je več brezposelnih moških oseb, kot ženskih oseb. Največ brezposelnih oseb pa je ravno v starosti nad 50 do 60 let.

Sindikati že dlje časa opozarja, da podatki niso sami sebi namen. Govorijo o ljudeh, ki so se znašli na trgu dela (iz različnih razlogov) in postali težje zaposljivi, celo nezaposljivi. Le malo več truda in pripravljenosti z vseh strani bi bilo potrebno. Mogoče bi veljalo razmisliti, da bi se začeli dogovarjati z zavodi in njihovimi svetovalci, da morajo biti obvezno prisotni ob »prvem stiku med delodajalcem in delavcem-invalidom iskalcem zaposlitve«? Mogoče, bi se tako svetovalci bolje potrudili in pokazali kaj več inovativnosti in dali več pomoči potrebnim iskalcem zaposlitve. Mogoče bi tako kakšen delodajalec več sprejel na delo delavca – invalida oz. starejšega delavca.

Mogoče se mora glas sindikata bolj slišati v množici? Še glasneje opozarjati na krivice teh ljudi?

Čas je, da nekaj premaknemo za boljši jutri teh ljudi.

Tanja Šuligoj, predsednica SDGD